

Sygn. akt IV U 331/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2015r. w S.

odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 lutego 2014 r. Nr (...)

w sprawie B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu B. R. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.

Sygn. akt IV U 331/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 lutego 2014 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23.01.2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył B. R. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że jego stan zdrowia nie został należycie oceniony oraz, że jego dolegliwości zdrowotne utrudniają mu podjęcie pracy (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 23 stycznia 2014 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca B. R. dnia 14 listopada 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.37 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek B. R. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznanej do 31 grudnia 2013 r. na podstawie decyzji z dnia 22 stycznia 2013 r. (decyzja k.34-35 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 listopada 2013 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 29.11.2013 r. k.39 akt organu rentowego). B. R. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.40 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 23 stycznia 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 23.01.2014r. k.46 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 10 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy B. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 10.02.2014 r. k. 47 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: kardiologa i psychiatry w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u B. R. chorobę niedokrwienną serca (...), napadowe migotanie przedsionków, chwiejne nadciśnienie tętnicze, zespół zależności alkoholowej w wywiadzie, zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane o łagodnym przebiegu i stwierdzili, iż ze względu na schorzenia kardiologiczne oraz psychiatryczne ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (opinia biegłych k. 10).

Biegły lekarz ortopeda – traumatolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i zbadaniu ubezpieczonego rozpoznał u wymienionego stan po urazie lewego stawu nadgarstkowego ze zmianami zwyrodnieniowymi i stawem rzekomym kości łódeczkowatej po leczeniu nieoperacyjnym, zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawu barkowego prawego po leczeniu nieoperacyjnym, chorobę zwyrodnieniową stawów barkowych lewego stawu kolanowego, stan po perforacji jelita i napadowe migotanie przedsionków.

Biegły ortopeda – traumatolog w badaniu klinicznym stwierdził: chód niewydolny, prawidłowe zakresy ruchomości lewego stawu nadgarstkowego, ruchy bolesne, ograniczenie zakresu ruchomości prawego stawu barkowego - odwodzenie i zgięcie po 90°, rotacja zewnętrzna 20°, rotacja wewnętrzna 60°, niewielkie ograniczenie zakresów ruchomości stawów biodrowych – zgięcie do 120°, rotacja wewnętrzna 10°, rotacja zewnętrzna 20°, ruchy stawów biodrowych bolesne, prawidłowe zakresy ruchomości lewego stawu kolanowego, ruchy stawu bolesne. Biegły wskazał, że po przeanalizowaniu stanu klinicznego ubezpieczonego z powodu wielostawowej choroby zwyrodnieniowej powodującej niewydolność statyczną i dynamiczną układu ruchu uznaje ubezpieczonego B. R. za nadal częściowo niezdolnego do pracy zarobkowej, w tym pracy dozorca od 01 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. (opinia biegłego k.25).

Ubezpieczony B. R. ma 56 lat, wykształcenie podstawowe, pracował jako stolarz, a ostatnio od 1998 r. do 2010 r. jako dozorca (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy B. R. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza ortopedy dała podstawy do ustalenia, że wnioskodawca nadal od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy ze względu na schorzenia ortopedyczne.

W złożonej opinii biegły lekarz ortopeda wskazał, że opiniowany ma niewydolny chód, prawidłowe zakresy ruchomości lewego stawu nadgarstkowego, jednakże z bolesnymi ruchami, stwierdził ograniczenie zakresu ruchomości prawego stawu barkowego: odwodzenie i zgięcie po 90°, rotacja zewnętrzna 20°, rotacja wewnętrzna 60°, niewielkie ograniczenie zakresów ruchomości stawów biodrowych: zgięcie do 120°, rotacja wewnętrzna 10°, rotacja zewnętrzna 20°, bolesne ruchy stawów biodrowych, prawidłowe zakresy ruchomości lewego stawu kolanowego z bolesnością przy ruchach tego stawu. Biegły wskazał, że badania RTG wykazały: zmiany zwyrodnieniowe stawu nadgarstkowego i stawem rzekomym kości łóżeckowej, zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu barkowego, zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe obu stawów biodrowych. Biegły wskazał, że po przeanalizowaniu stanu klinicznego ubezpieczonego z powodu wielostawowej choroby zwyrodnieniowej powodującej niewydolność statyczną i dynamiczną układu ruchu uznaje ubezpieczonego B. R. za nadal częściowo niezdolnego do pracy zarobkowej, w tym pracy dozorca od 01 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. (opinia biegłego k.25).

Analizując przedmiotową opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarza specjalistę, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została zakwestionowana przez organ rentowy, gdyż organ rentowy nie zgłosił do opinii żadnych zastrzeżeń, co powoduje, że Sąd uznał rozpoznanie postawione przez biegłego ortopedy i jego wnioski za przyznane przez organ rentowy.

Sąd obdarzył również wiarygodnością opinię biegłych psychiatry i kardiologa, którzy stwierdzili, że ze względów kardiologicznych i psychiatrycznych ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, jednakże powyższa opinia nie wpływa na wynik postępowania. Nie zachodziła również potrzeba uzupełnienia opinii biegłego kardiologa poprzez odniesienie się do nowej dokumentacji medycznej dotyczącej układu krążenia złożonej przez ubezpieczonego na rozprawie, wobec niekwestionowanej przez strony procesu opinii biegłego lekarza ortopedy – traumatologa, na której Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie.

Należy podkreślić, że wnioskodawca ma wykształcenie podstawowe, wykonywał pracę stolarza, pracownika fizycznego, a od 1998 r. do 2010 r. pracował jako dozorca. Każda praca fizyczna, w tym praca dozorca wymaga wydolnego układu narządu ruchu. Z opinii biegłego wynika bezspornie, że wielostawowa choroba zwyrodnieniowa powoduje niewydolność statyczną i dynamiczną układu ruchu, co skutkuje dalszą częściową niezdolnością do pracy mając na uwadze wykształcenie ubezpieczonego, jego kwalifikacje zawodowe i predyspozycje psychofizyczne.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy trwa nadal po 31 grudnia 2013 r. (data do kiedy ubezpieczony miał przyznaną pierwszy raz rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy), tj. od 1 stycznia 2014 r., wobec powyższego spełniony jest wymóg z art. 57 ust. 1 pkt 3 wskazanej powyżej ustawy. Ubezpieczony wykazał

również wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 5 lat w okresie ostatnich 10 lat przed wniesieniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (okoliczności niesporne).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu B. R. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.